

VIITORUL ROL

DRAGA OLTEANU-MATEI

Draga Olteanu-Matei, actriță cu o gamă interpretativă remarcabilă, cizelată pe parcursul a douăzeci de ani de profesie în colectivul Teatrului Național, este astăzi una dintre cele mai populare actrițe ale scenei și filmului românesc. Întotdeauna detașată, fi-rească în orice rol, conferă fiecărui personaj valoare și popularitate, îi dă căldură și farmec, chiar și într-un rol „mic” — cum se spune de obicei. Rolurile pe care le-a interpretat în teatru sînt multe. Dintre cele care mai sînt încă vii în memoria spectatorilor, Chirița — cu sfîtosul ei grai moldovenesc (*Coana Chirița* de Tudor Mușatescu după Vasile Alecsandri) — va rămîine celebră pentru multe generații; dar și Veturia (*Pisica în noaptea Anului Nou* de D. R. Popescu), Didina (*Fetele Didinei* de Victor Eftimiș la Teatrul „Ion Vasilescu”), Doamna Boiangiu (*Travesti*) și Tina (*Simfonia patetică* de Aurel Baranga), Lisaveta — în repozită vorbire oltenească (*Comoara din deal* de Corneliu Marcu Loneanu) etc., etc. Pasiunea predilectă a actriței este cinematografia; a jucat în aproape cincizeci de filme (*Golgota*, *Explozia*, *Un suris în plină vară*, *Astă seară dansăm în familie*, *Frații Jderi* și *Ștefan cel Mare*, *Vaslui 1475*, *Ilustrate cu flori de cîmp*, *Toamna bobocilor* ș.a.), cărora li se adaugă *Patima* — după lucrarea „Hiena” de Petru Vintilă — film în care Draga Olteanu-Matei este deopotrivă coautoare a scenariului și interpreta eroinei principale, Păuna Varlam.

În *Căsătoria* de Gogol, pe scena Teatrului Național (regia Sanda Manu), Draga Olteanu-Matei este distribuită în rolul Agafia Tihonovna. Din distribuție mai fac parte Simona Bondoc, Coca Andronescu, Alexandra

Polizu, Dem. Rădulescu, Mihai Fotino, Alexandru Drăgan, Costel Constantin, Grigore Goța, Gh. Visu.

„Este prima oară în cariera mea de teatru cînd sînt distribuită într-un rol de fată tinărară. De fapt, am mai jucat, cu mulți ani în urmă, rolul Duniășei în *Caleașca de aur*; era însă pe vremea cînd eram la vîrsta personajului...”

Agafia Tihonovna — a mea de azi și a lui Gogol de ieri — are 27 de ani și e nemăritată. Pentru epoca respectivă, pare ciudat că o fată de această vîrstă e încă necăsătorită. Dar — și aici există într-adevăr un «dar» — biata Agafia Tihonovna a vrut și vrea cu orice preț să se mărite. (Vezi titlul piesei — *Căsătoria*!).

Agafia Tihonovna, fiică de negustor, moștenitoarea unei averi considerabile, ajunsă la o vîrstă cînd trebuia să fie deja mamă a cîțiva copii, caută să se căsătorească... cu o avere; dar începe, bineînțeles, prin a fi pețită. Alceva decît căsătoria-tîrg ea nu cunoaște, pentru că, în general, Agafia nu prea a auzit de nimic și nu știe nimic. E o ființă care toată viața a trîndăvit. Aproape că nici nu știe bine să citească. E un exemplar-tip de produs al educației și prejudecăților epocii; mai mult decît un personaj, ea este un *caracter* — o înecare *avant la lettre* a oblovismului, cu tristețea, uscăciunea, lenea, abulia știute. (Pină și pentru căsătorie recurge la o soluție de-a gata — adică să-i găsească alții bărbatul.)

Rolul este frumos, foarte interesant și greu în același timp; îmi solicită noi și multiple modalități de interpretare. În majoritatea rolurilor mele de pînă acum, făceam altceva; de aceea, de data aceasta, nu știu ce-o să iasă. Am însă alături de mine pe regizoarea Sanda Manu, de a cărei încredere mă bucur; sper, cu ajutorul ei, să rezulte ceea ce ne-am propus și și-a propus, cu excelența distribuție pe care o avem la Teatrul Național“.